

O, GEUR VAN BLOEMEN....
DOOR JOHAN DE MOLENAAR

O, geur van bloemen, onverwacht
mij toegevloed in het gewoel
der havenstad, hoe bracht gij zacht
herinn'ring aan iets kostbaars, zoel
en zuiver in zijn teere pracht!

Den ganschen dag bleef het aroom
van Uwe lieflijkheid mij bij
en al mijn denken werd in toom
gehouden door die tooverij,
onwerkelijk-werklijk als een droom,

die voortduurt na 't ontwaken gaan
en waaraan zaligheid ontstroomt
om 't eindelijk in vervulling gaan
van een verlangen dat, beschroomd
en angstig, nauwelijks waagde te bestaan.
